

kjende dem sin Vægt. Jeg mener derfor, at vi, efterat der fra Regjeringens Side er fremkommet den Paastand, at vi have gjort Manden Uret ved at nægte at anerkjende, at han har handlet fuldkommen forsvarligt, skyldt os selv, og Regjeringen ikke mindre end Manden og hele Forholdet nøie at undersøge Sagen. Søvrigt er det fremdeles min usfravigelige Mening, at hvad man end mener om vedkommende Mand, som jeg aldrig har seet eller tidligere har hørt nævne, og om et Forhold, som jeg ene og alene har lært at kjende af Acterne, saa vil det, at erkjende, at han havde handlet rigtigt, være, ikke blot for Thinget at tilbagefalde, hvad det efter moden Overveielse har udtalt, men vilde tillige efter min Formening være en Fornærmelse mod den hele Officeerstand.

Da ingen flere begjærede Ordet, fattedes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges med 65 Stemmer mod 8.

Lehmann: Jeg skal tillade mig, i Genhold til hvad jeg tidligere har ytret, at foreslaae, at Sagen henvises til det Udvalg, der allerede er nedsat i Anledning af et Udkast til Lov angaaende en extraordinair Pensionsbevilling.

Tscherning: Jeg skal dog tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at vi derved endnu engang bringe denne Sag for, og om vi derfor ikke gjøre rettest i at forsøge, saaledes som jeg foreslog, at give vor Mening tilkjende igjennem et simpelt Endringsforslag. Vi kunne Intet vinde gjennem de Oplysninger, vi kunne faae; vi kunne komme i en ny Principforhandling om en Ting, som finder sin Afgjørelse ved et Votum til 2den Behandling, og vi kunne kun gjøre den Bevilling, vi give, kummerligere og sørgeligere for Manden, vi kunne, som sagt, Intet vinde for vor Anseelse eller for Sagen selv, medens vi derimod kunne skade og smerte meget.

Monrad: Jeg for mit Vedkommende, troer heller ikke, at en Henvisning til et Ud-

valg er nødvendig, og jeg skal derfor i Genhold til de Ytringer, jeg har fremsat, tillade mig at stille et Endringsforslag, idet jeg troer, at Sagen rettest bør gaae directe til anden Behandling.

Lehmann: Jeg maa tilbagefalde i Thingets Grindring, at det staaer ligeoverfor en fra Ministerbanken udtalt Anskuelse om, at Vedkommendes Forhold var lovligt, og at han altsaa som Følge deraf er pensionsberettiget. Jeg mener derfor, at vi ikke blot skyldt os, men ogsaa denne Regjeringens Paastand og hele Sagens Stilling en nøiagtig Undersøgelse, thi have vi gjort Uret, saa skulde vi erkjende det. Min Overbeviisning er, at vi have været meget milde, og jeg mener ogsaa, at vi fremdeles bør og ville vedblive at være det, men uden Undersøgelse troer jeg ikke, at vi kunne lade Sagen blive efter en saadan Paastand.

Monrad: Vi have jo allerede undersøgt Sagen; Regjeringen har meddeelt Finantsudvalget de Acter, hvorefter den var i Besiddelse, og vi have jo forhandlet og talt vidtløftig derom. Man kan altsaa egentlig ikke vente noget væsentligt Udbytte af denne nye Undersøgelse, og jeg for mit Vedkommende kan ikke nægte, at jeg aldeles deler den Mening, som er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), idet jeg er fuldt overbevist om, at vi behandle denne Sag rigtig, ved at gaae frem paa den af ham foreslaaede Maade. Den hele Behandling af denne Sag er ikke behagelig eller hyggelig; det er modstridende Følelser, der komme til at bevæge sig hos os ved at gaae ind paa en dybere Undersøgelse af disse Forhold (Ja.

Rettelser.

- Nr. 269, Sp. 4300 L. 16 „500 Rbd.“ læs:
 „540 Rbd.“
 — — s. Sp. L. 18 „foruden Renter“ læs:
 „Renterne deri indbefattede“.